

GUD IDENTIFIERAR

SIG MED SINA EGENSKAPER

 Jag blev bara litet förvånad att få se min vän Joseph Boze där och jag vände mig om och tog mig litet tid att skaka hand med honom.

² Låt oss nu slå upp i Guds Ord, Hebreerbrevet, 1:a kapitlet! Jag vill läsa ett stycke, 1:a, 2:a och 3:e versen, för att få en text för kvällen.

Gud, som många gånger och på olika sätt fordom talade till fäderna genom profeterna,

har i denna sista tid talat till oss genom sin Son, vilken han har insatt till arvinge till allting, genom vilken han också skapade världarna.

Vilken återspeglade hans härlighet och var hans persons uttryckliga avbild och bar allting genom sitt ords kraft, då han hade . . . satt sig ner på Majestätets högra sida i höjden.

³ Låt oss nu böja våra huvuden i bön! Och i Hans gudomliga Närhet nu, om Du har något böneämne, som Du skulle vilja tillkännage för Honom, skulle Du bara vilja räcka upp Din hand, så är det Ditt böneämne, som Gud kommer att . . .

⁴ Vår himmelske Fader, vi kommer nu fram inför Din tron i tro på Jesu Kristi, Din Sons Namn. Och vi har blivit givna denna försäkran, att: ”Om vi ber om någonting i Hans Namn, ska det beviljas oss.” Och Du känner till vår längtan och våra behov och Du har lovat, att Du ska ge oss allting, som vi har behov av. Så, Fader, vi skulle vilja be som Du lärde oss: ”Tillkomme Ditt Rike, ske Din vilja på jorden, liksom den gör i Himmelen.” Så att vårt önskemål ikväll må vara enligt Din önskan att få ge oss det och bevilja oss de här förmånerna. Smörj Ordet, Herre, och alla talarna och åhörarna och må Den Helige Ande komma in och vara Ordets görare ibland oss ikväll! För vi ber om det i Hans Namn. Amen.

Var så goda och sitt!

⁵ Imorgon förmiddag, förstår jag, är det Full Gospel Business Mens frukost. Där de har en avdelning får jag vanligen förmånen att få tala vid deras frukost. Än så länge är det den enda organisationen, det är ju inte en organisation men den enda gruppen, som jag — jag tillhör, det är Christian Business Men. Och nu talar jag bara för dem, internationellt.

6 Ikväll nu, litar vi på, att den här samlingen inte kommer att vara förgäves. Jag har kommit till Er, trött, med en utsliten hals och fick litet lufrörskatarr av . . .

7 Jag kom från Tucson, där det är riktigt fint och torrt och jag kommer hit och det är riktigt fint och fuktigt, så det är stor skillnad. Om Ni allesammans har allt vattnet här borta, om Ni bara ville skicka det bort till oss, skulle vi uppskatta det. Men det kan Ni naturligtvis inte göra.

8 Men jag ska säga Er en sak, det finns en parallell där. Alla våra – våra – våra – saker i Arizona, våra träd är fulla av taggar. Allting har en tagg. Det är för att det är torrt. Om nu samma buske växte här borta, skulle den vara ett trevligt, vackert löv. Ser Ni, den är utan vatten, det är orsaken till, att den blir en tagg.

9 Och då Församlingen blir utan Livets Vatten, blir den också torr och taggig, sticker och slår på allting. Men där Livets Vatten flödar, öppnar det upp lövet och gör det mörkt, mjukt och väldoftande, heligt och välbehagligt för Gud. Så må Herren Gud vattna oss ikväll, så att vi inte är taggar utan vi blir fina löv, så att de egensinniga människorna kan få sitta under vårt skuggande träd och finna vila för sina själar!

10 Nu vill jag ta texten ikväll, om Herren vill, och jag drar den här lilla mikrofonen så nära jag kan för att min röst är svag. Jag vill, från läsningen här i Hebreerbrevet 1:1 vill jag ta en text som: *Gud identifierar Sig med Sina egenskaper*. Får jag repetera det där igen, för jag vet, att akustiken är dålig här! Gud identifierar Sig med Sina egenskaper.

11 Nu känns ju mest allting igen på sina egenskaper. Och jag har några Skriftställen här, som jag skulle vilja . . . Och anteckningar, som jag skulle vilja hänvisa till. En egenskap identifierar nu vad vad som helst är.

12 Liksom i hela naturen känns nu blommor många gånger igen på sina egenskaper. Om de den ena arten är väldigt lik den andra, kommer den där blommans egenskaper att identifiera, vilken blomma det är. Och i djurlivet, många gånger . . .

13 Jag – jag är jägare. Och man måste känna till det djurs egenskaper, som man jagar, annars kan man ibland bli riktigt lurad. Till exempel stenfåren långt uppe i British Columbia. Jag var precis nedanför Yukon den här senaste hösten, ett par bröder, som är här nu, var tillsammans med mig och vi var på jakt.

14 Om man nu inte kände till skillnaden, då man spårade ett får eller ett rådjur, kunde man inte se skillnad, med mindre man var en erfaren jägare. För de gör samma slags spår, de hoppar, då de springer iväg. Och då man ser en, som står på något avstånd med sitt huvud gömt, å, då skulle man – man skulle nästan inte kunna se skillnad. De är ungefär lika stora tvärsöver bakdelen, den är vit, precis liksom rådjurets. Det skulle vara väldigt svårt att skilja på dem. Men hans horn identifierar hans egenskaper,

genom de där hornen. Fåret har ett horn, som rundar sig och ett rådjur har taggar som sticker ut. Och en annan sak, ett rådjur skulle inte gå riktigt så högt upp för att beta.

¹⁵ Och geten sedan, då den går, det finns också en egenskap hos en get, och ett får, så att man skulle vara tvungen att känna till skillnaden mellan dem, då man var högt uppe, för de bor bägge två högt uppe i berget. Man måste veta skillnaden. Men om man lägger märke till det, så snubblar en – en get, då den går, medan ett får sätter ner sina fötter *så här*, då det går. Egenskaperna hos sättet den gör sitt spår. Man identifierar sitt villebråd genom egenskaperna hos det det gör och hur det uppför sig och vad det äter och allting. Det identifierar sig genom sina egenskaper. Och då man får en att hoppa upp och ger akt på vad som sker, kan man avgöra sättet de går på. Man kan avgöra det genom olika djurs egenskaper.

¹⁶ Så har Ni någonsin lagt märke till, jag vet inte, om Ni har dem här eller inte, yellowhammers, nåja, flicker är rätta namnet på dem, och en nötskrika. En nötskrika är ungefär lika stor som en yellowhammer. Och då man ser de två flyga, är de båda ungefär samma slags fågel. Om man inte kan se färgen men iaktta dem bara, så kan Du säga vilken, som är yellowhammern. Nötskrikan flyger mer eller mindre rakt fram. Men yellowhammern, han flaxar med sina vingar. Då han slår med sina vingar, går han ner och sedan upp, ner och sedan upp. Ser Ni, han tar liksom skutt, *så där*, och man kan avgöra, att det är yellowhammerns egenskaper, sättet han flyger på.

¹⁷ Om man lägger märke till vakteln, då han kommer ut, sättet han kommer upp på. Och ge sedan akt på det, om Du är i en sumpmark, där vakteln kan vara, och en – och en snäppa. Ni jägare vet om det där. Wilsons snäppa och dvärgbeckasinen, de identifierar sig genom sättet de kommer ut på och sätter de går på. De identifierar genom sin flykts karaktäristik, vilket slags fågel de är. Därför, om man bara hörde dem, kan man bara säga, vad det var, sättet han gick ut på, vad han är, genom hans flykts egenskaper.

¹⁸ Liksom en man och en kvinna. De är mänskliga varelser båda två, men en kvinna har olika egenskaper mot en man. Jag läste här för någon tid sedan om Salomo och drottningen. Jag har aldrig fått tillfälle att predika mitt lilla Budskap här, för Er, om drottningen av Saba, som kom upp för att träffa Salomo och få se den där andebedömningsgåvan. Jag läste om det där här för inte så länge sedan och de sa, att: ”En av gåtorna, som Salomo ställdes inför, var att den här drottningen tog en kvinna, rättare sagt kvinnor, och klädde dem som män.”

¹⁹ Det där var nu främmande på den tiden, men det är förvisso fullt modernt idag. Och – och Ni vet, att det där är fel. Bibeln säger, att en kvinna inte bör göra det. ”Det är en styggelse för

en kvinna att ta på sig en klädnad, som tillhör en man.” Och den oföränderlige Guden sa det där, så det är sant.

²⁰ Så vi finner, att Salomo inte mer än hade sett på dem, han fick dem att gå eller göra någonting och sa omedelbart: ”Det är kvinnor.” Ser Ni, han kunde genom den där kvinnans egenskaper, sättet hon uppträdde, säga att hon var kvinna och inte man.

²¹ Och så är nästan allting på det sättet, med sina egenskaper. Precis liksom många människor är vänsterhänta och högerhänta. Det är egenskaper, sättet de uppträder. Man kan avgöra, om det är en höger- eller vänsterhänt person genom sättet de uppför sig på, sättet de alltid räcker ut den där vänstra handen eller högra handen.

Och kom ihåg, att Jesus hade någonting liknande, som . . .

²² Två händer är precis nästan . . . De är lika. De har samma slags tumavtryck, fingeravtryck, fem fingrar, lillfinger, pekfinger osv. Precis liksom högra handen och vänstra handen har samma slags fingrar, normalt sett, samma handstorlek, precis exakt. Och den enda skillnaden, som finns mellan dem, är att den ena är vänster och den andra är höger. Det är den enda skillnaden man kan tala om. Den ena vänster, den andra höger.

²³ Så ifråga om det sa Jesus . . . Jag kanske ska lägga in en liten poäng här. Jesus sa i Matteus 24, att: ”Den andens egenskaper skulle vara något liknande i den yttersta tiden, så lika, att det skulle kunna bedra de utvalda själva, om det vore möjligt.” Ser Ni de skulle bara . . .

²⁴ Man tar sin hand och bara håller upp den. Ser Ni, om man inte lägger märke till det, ser den ena av dem ut liksom den andra, på alla sätt, men den ena är vänster och den andra är höger.

²⁵ Det är så andarna är i den yttersta tiden. De är rätt så lika men de har en egenskap, som identifierar dem. Den ena är rätt och den andra är fel och den kan identifieras genom sina egenskaper.

²⁶ Guds Ande kan identifieras genom Sin egenskap. Förstår Ni? Guds Ande och församlingsanden. Det finns en församlingsande och en Guds Ande, som absolut inte alls är lik församlingsanden.

Det finns en samfundsande.

²⁷ Det finns en nationalande. Det finns en nationens ande. Varendra nation, som jag far till, då man går in där, finner man en annorlunda ande. Jag for till Finland, fina människor men där var en finsk ande. Jag far ner till Tyskland, där är det en tysk ande.

²⁸ Här för inte så länge sedan gick jag tillsammans med hustrun, då vi fortfarande bodde i Indiana för ett par år sedan, bort till det lilla snabbköpet. Jag kom just hem. Vi måste skaffa litet mat. Och på vägen dit bort . . . Det var sommartid, man

skulle nästan inte kunna tro det, men vi fann en kvinna, som hade en klänning på sig. Och det var så ovanligt, att jag . . . Det chockade mig. Jag — jag sa: ”Titta där, det där ser ovanligt ut, den där kvinnan har en klänning på sig.” Resten av dem hade kläder på sig, som inte . . . Som inte passade sig för kvinnan. Och — och hon sa . . . Jag sa: ”Tja, det där är bara den amerikanska anden, ser Du, Amerikas ande.”

²⁹ Amerikas ande nu, det är en . . . Den lär ju vara en kristen nation men den här nationens ande är inte kristen. Den kanske kallas för en kristen nation, men den är miltals ifrån det till sina egenskaper. Så den här kvinnan, jag sa . . .

Hon sa: ”Jamen är inte vi amerikaner?”

³⁰ Sa hon. Jag sa: ”Nej. Vi bor här. Det här är vårt land. Vi — vi — vi vistas i det. Vi älskar det. Det är den bästa nationen i världen. Men ändå är vi inte amerikaner.” Jag sa: ”Vi är födda ovanifrån. Den Helige Ande kom ner och vi tillhör ett Rike. Det är inte av denna världen.” Jag sa: ”Det är orsaken till, att våra systrar har klänningar på sig, har långt hår, inte har makeup. Ser Du, deras egenskaper identifierar dem som ‘helighet för Herren’, ovanifrån.”

³¹ Därför söker vi efter ett Rike. Vi söker en Konung, som ska komma och hämta Sina undersåtar till Sitt Rike. Och de identifieras genom sina — sina egenskaper, att deras skatter inte är den här jordens eller den här nationens. De är från ovan, i Härligheten. För de: ”De söker efter en Stad, vars Byggmästare och Skapare är Gud.” De är ordentligt identifierade.

³² Önskar att jag hade röst nog för att predika för Er någon kväll. Men jag — jag kommer bort ifrån det där. Identifierad genom sina egenskaper, nu.

³³ Vi finner ett bra exempel här på den tiden, då Israel kom in i löfteslandet. Och Gud hade kallat dem enligt Sitt löfte. Han sa till Abraham, att Han skulle: ”Hans säd skulle vara i den här främmande nationen i fyrahundra år och sedan skulle Han befria honom med stor och mäktig hand. Och de skulle gå till ett land då, som utlovades flyta av mjölk och honung.” Och sedan, då löftets tid närmade sig, kom det en Farao, som inte erkände Josefs mäktiga verksamhet, som han hade ibland dem.

³⁴ Och då lät Gud en profet vid namn Moses uppstå. Och mannen undervisades i all egyptiernas visdom. Utan tvivel var han en skicklig, smart, intellektuell man, för han kunde undervisa egyptierna i visdom. Såg ut som en riktigt bra — en passande man för befrielsen.

³⁵ Men, ser Ni, det vi kallar befrielse och det Gud kallar befrielse, det är litet olika.

³⁶ Lägg nu märke till den här mannen med all hans etik! Han visste, att han var född till att befria Israels barn. Ändå, med all

sin utbildning var det allt han kände till och då han visste, att han var kallad av Gud till att göra jobbet, hade han all sin. . . Han hade sin Fil. kand. och sin Fil. Dr. och Jur. Dr. osv. Och han gick ut för att befria Israel och blev ett totalt fiasko.

³⁷ Lägg nu märke till, att det såg ut som om han hade sin fot på tronen i Egypten, skulle bli Farao, så att han kunde ha befriat Israels barn, sedan han hade blivit Farao, för han stod näst i tur till – till tronen. Men, ser Ni, det där, att göra det på det viset, skulle inte ha identifierat Guds egenskaper, då Han befriade Sitt folk.

³⁸ Han sa, att Han skulle befria dem. *Han* skulle ”befria dem med mäktig hand”, inte Moses med en mäktig armé, utan Gud med mäktig hand.

³⁹ Vi finner, att den här profeten rymde och var i öknen i fyrtio år. Det tog Farao fyrtio år att öva in en utbildning i honom och det tog Gud fyrtio år att öva ut den ur honom. Så vi finner, att han en dag på öknens baksida mötte Herren Gud i en brinnande buske i form av en Eldstod, som låg i en buske. Och han ombads att ta av sig sina skor, för att marken, som han stod på, var helig. Titta nu på den här fine, kultiverade, utbildade mannen, som han hade varit, ge akt på förändringen av hans egenskaper sedan han hade mött Gud! Han gjorde det högst. . .

⁴⁰ Ibland gör Gud saker på ett så enkelt sätt och ett så dåraktigt sätt för det köttsliga sättet att tänka. Lägg märke till en man, som hade varit ett totalt fiasko, med alla de Egyptiska arméerna och allting omkring sig för att göra Guds vilja, med all sin utbildning, vid fyrtio års ålder i sin krafts dagar. Här är han, åttio år gammal nästa morgon, med sin hustru sittande grensle på en mula med en unge på höften, och en stav i hans hand på väg till Egypten för att ta makten. Tala om en löjlig syn! Men det där visade Guds egenskaper, för Han hade en man, som skulle tro Hans Ord. Det var alltsammans. Saken var den, skulle man kunna föreställa sig en en-mans-invasion på väg till Egypten, då en armé hade misslyckats? Men vad var det? Hans egenskaper, hans taktik hade förändrats. Han gick i Herrens Namn, ”JAG ÄR DEN JAG ÄR”. Saken var den, att han tog makten. Det gjorde han för att han gick i Herrens Kraft.

⁴¹ På sin väg då han ledde Israel ut till löfteslandet, kom han i kontakt med sin broder, hans samfundsbroder, Moab. Moab var nu ingalunda hedningar. Det var Lots dotters barn. En av deras barn hade – hade blivit stamfader till Moab.

⁴² Där uppe nu, vill jag, att Ni ska lägga märke till de här två nationerna, kontrasten. Här var Egypten, liten, kringsspridd, ingen nation att gå till, inga chefstjänstemän eller någon kung eller några höga ämbetsmän ibland dem, bara ett folk på väg till ett löftesland. Och här måste de gå igenom Moabs land. Det var precis i linje med löftet.

43 Och Moab trodde också på Jehova och de hade en profet. Och Israel hade en profet. De hade profeter båda två.

44 Och lägg nu märke till, att de hade kommit till den platsen, dit den organiserade nationens profet kom ner för att förbanna den här andra nationen, för att de bara var landstrykare, som inte hade någon särskild plats att vistas på. Så de kom ner.

Och ge akt på de här två profeterna! Då det kommer till att tala fundamentalt, så hade de båda två exakt rätt. För lägg märke till, att Bileam, biskopen, sa till dem: "Bygg mig nu sju altaren!"

45 Sju är Guds fullkomliga tal, som representerar de Sju Församlingstidsåldrarna, skapelsens sju dagar osv. Lägg nu märke till det, sju, Gud är fullkomnad i sju.

46 "Sju altaren och lägg en – en ung tjur på varje altare!" Det där var nu exakt samma altare de hade nere i Israels läger. Där är de nere i Israel med samma altare, som de hade här uppe och samma offer, en ung tjur och en ung tjur, en profet och en profet. Två nationer i kontrast.

47 Ett mycket fullkomligt exempel på tiden, som vi lever i, om vi hade tid att gå in på det! Lägg märke till, att Gud gör det här som en liknelse, så att vi ska få reda på det, som en parallell.

48 Nu begärde Bileam också en vädur på varje altare. Det talade om hans tro på en kommande Messias. En vädur, ett han-får, det är samma offer, som de hade nere i Israel, nere i Israels läger, här uppe vid – i Moab. Fundamentalt hade de båda rätt, men lägg märke till det, fundamentalt läromässigt sett.

49 Men en profet nere i Israels läger hade Guds egenskaper och Guds Ord. Han höll fast vid Guds löfte för den tidsåldern, för han hade riktat in sig på att gå till löfteslandet. Förstår Ni?

50 Vad nu den fundamentala delen beträffade, kunde Bileam, Balak vara precis lika identifierad, som Moses var.

51 Men, ser Ni, Moses, som var Guds rätta profet, hade inte bara de fundamentala delarna utan hade Guds legitimation. Ser Ni, han var på sin plikts post, exakt vad som var utlovat för den tidsåldern, inte för Noas tidsålder, utan för tidsåldern då. "Jag ska föra Er till ett land, som flyter av mjölk och honung." De var på väg och Israel identifierades med sin profet, Moses, med den tidsålderns Budskap. Guds egenskaper identifierades i Moses. En Eldstod följde honom. Han hade också återlösningen i funktion, han talade inte om den men hade den i funktion. Inte något som ska komma, det som är just nu!

52 Lägg märke till, att han hade en kopparorm, som hade satts upp för folkets sjukdomar och lidanden, därför praktiserade Moses gudomlig helbrägdagörelse. Han hade återlösningen, kopparormen symboliserade, att Gud var i lägret och människorna tittade på den där kopparormen och blev helade.

53 Han hade också en slagen Klippa, som följde honom. Och det identifierade Gud, att bevara Livets Vatten ibland dem, glädje och frälsning, att de inte skulle förgås utan hade evigt Liv. Det var en förebild till . . . Den där slagna Klippan i öknen var en förebild till att Kristus skulle bli slagen.

54 Så de färdades i överensstämmelse med löftet. Det var ytterligare en identifiering för att visa Guds egenskaper. Hur fundamental den här andre än var med Ordet, hade han fundamentalismen plus legitimationen och Guds egenskaper ibland dem. Gud identifierade Sig. Två profeter, profeter båda två och fundamentala båda två, men Gud identifierade Sina egenskaper i Moses, för han hade Guds egenskaper med sig.

55 Åter igen nu, Guds egenskaper är alltid övernaturliga, för Han är övernaturlig. Gud är övernaturlig. Det är alltid ovanligt för dagens moderna tänkesätt. Det vet Ni. Gud har alltid omkullkastat planerna för — för de religiösa grupperna i varenda tidsålder, som någonsin har passerat.

56 Och inte en enda gång har någonsin en person eller en människogrupp någonsin organiserat ihop sig om ett budskap, utan att de har dött och lagts på hyllan och aldrig rest sig igen. Det finns ingen historia. Lutheranerna, presbyterianerna, metodisterna, baptisterna, pingstvännerna osv., reser sig aldrig igen, då de börjar göra grupper av Det.

Gud tar Sig an individer.

57 Lägg märke till, att Han är så ovanlig för tänkesättet! Ser Ni, vi kommer in i en trend och vi måste tro Det på *det här* sättet. Och så kommer Gud fram med Sitt Ord, som Han har lovat, och identifierar Sig i det Ordet. *Den här* gruppen kan inte gå till Det, för den tror inte på Det. Ser Ni, den har avskurit sig ifrån Det.

58 Liksom Josef, han var en Davids son och en god man, Josef, Marias man. Han var en god man och läste utan tvivel Bibeln, bokrullarna, hela tiden, för . . . Och han väntade på en Messias, som skulle komma, och borde ha vetat, vad Skriften sa skulle ske. Jesaja sa: "En jungfru ska bli havande."

59 Nåväl nu, han hade sällskap med den här unga flickan Maria, troligen arton år gammal och han var troligen litet äldre. Och så, då de var trolovade och skulle gifta sig, visar det sig, att hon skulle bli mor. Det där var nu liksom svårt för Josef att liksom bestämma sig för det där. Utan tvivel hade Maria berättat för honom om Gabriels besök. Men vi lägger märke till, att som hans karaktär ledde honom, tvivlade han på det.

60 Nu befanns hon vara mor, innan de var gifta. Och i Bibeln var straffet för det döden, genom att man stenades. En ogift kvinna, som var en blivande mor, hon måste stenas. Det fanns ingen prostitution i Israel. Den var utrotad. Så vi finner att i 5 Moseboken sågs det oss så.

⁶¹ Nu finner vi, att Maria, det såg ut som om hon försökte utnyttja Josef bara som skydd för någon handling, som hon hade gjort. För om hon befanns vara mor redan innan de blev gifta, då måste hon stenas och nu måste hon ha någon, som kunde stå som beskyddare för henne. Och det såg verkligen ut som om det var det hon försökte göra.

⁶² Men då Josef såg in i hennes stora, vackra ögon och hon sa: "Josef, Gabriel sa till mig: 'Den Helige Ande ska överskygga Dig och Detta, som Du ska bli havande med, är av Den Helige Ande. Det är Gud. Det är det, som ska kallas 'Guds Son.''" Och Josef, han — han — han ville tro på det där, men det var så ovanligt. Det där hade aldrig hänt tidigare.

⁶³ Och det är just så, det är idag. Om vi bara kunde. . . Om jag hade något sätt att få människorna att se, att någontings ovanlighet, om det är identifierat av Ordet, då bevisar dess egenskaper, vad det är. Det är Gud i aktion.

⁶⁴ Josef borde ha vetat det här. Han borde ha vetat, att: "En jungfru ska bli havande." Men han var ärlig med det. Han ville inte skilja sig ifrån henne i hemlighet men han — han tänkte på att göra det.

⁶⁵ Och då uppenbarade Herrens Ängel Sig för honom i en dröm. Har Ni någonsin undrat, varför Han uppenbarade Sig i en dröm? Det fanns inga profeter på den tiden. Deras dröm var så enkel, att den inte behövde någon tolkning. Han sa: "Josef, Du Davids son, var inte rädd för att ta till Dig Din hustru Maria, för det, som hon är havande med, är av Den Helige Ande." Ser Ni, då, det där avgjorde saken. Ser Ni, Han kom till honom i en dröm, i andra hand. Men, ser Ni, det fanns ingen profet där, som kunde identifiera det där Ordet, att: "Det här är jungfrun, som ska bli havande." Förstår Ni? Så därför uppenbarade Han Sig för honom i en dröm, för att han var ärlig och rättfärdig och en bra människa.

⁶⁶ Och jag tror, att Gud kommer till vilken god man som helst, på något sätt, och identifierar Sina gärningar för den tidsåldern för den där gode mannen, om den mannen är kallad av Gud för den tidsåldern.

⁶⁷ Men nu var det så ovanligt, att de bara knappast kunde fatta det. Men alltid, det som uppenbarar sig enligt Löftesordet för den tidsåldern, all den här ovanligheten.

Nu finns det en del människor, som kanske skulle gå omkring och säga: "Tja, *det här* är ovanligt, det är Gud. *Det här* är ovanligt."

⁶⁸ Men, ser Ni, det måste identifieras av Ordet och Ordet är Gud. Förstår Ni? Och så identifierar den här legitimationens egenskaper vem det är, för Gud sa: "*Det här* skulle ske." och det sker. Förstår Ni? Dess egenskaper är, att Guds Ord identifieras av egenskaperna i det, som pågår.

⁶⁹ Han sa, att i den yttersta tiden skulle Han utgjuta Den Helige Ande. Han gjorde det. Dess egenskaper identifierade, att det var Gud, Hans Löftesord. Ser Ni, det identifierar Sig alltid.

⁷⁰ Nu korrigerar Ordet alltid, varenda gång, då Ordet sägs fel. Har Ni någonsin märkt det? Det var på Noas tid, det korrigerade den där vetenskapliga tidsåldern, att Gud skulle få vatten att komma ner ur himlarna. Det var Moses, ser Ni, som korrigerade, då de allesammans hade slagit sig till ro i Egypten osv. men Guds Ord måste komma för att identifieras. Och Ordets Sanning rättar till felet.

⁷¹ Låt mig fråga Er en sak! Vi kanske går litet djupt här. Det är inte meningen, att jag ska predika undervisning eller läror, men låt mig bara fråga Er en enda sak!

⁷² Jesus var Ordet. Det vet vi. Bibeln säger, att det var så. Johannes Evangelium, 1:a kapitlet: "I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött och bodde ibland oss." Han är fortfarande Ordet. Då, då Han kunde uppfatta deras tankar, borde de ha förstått, att det där var Ordet, för Guds Ord säger, att det var det Han skulle göra. Han var Profeten.

⁷³ Lägg nu märke till, att vi finner, att då Han var född, omkring tolv år gammal, gick Han upp till lövhyddohögtiden. Och de hade gått dit upp till Påskan. Och på vägen tillbaka hade de gått tre dagsresor och de saknade Honom och förstod, rättare sagt antog, att Han var ute bland deras anhöriga.

⁷⁴ Vi skulle kunna göra en läxa av det där. Det är så ofta så idag. Ni metodister, baptister, presbyterianer, lutheraner, katoliker, vad Ni än är, ser Ni, Ni gör samma sak. Ni fattar det så, att därför att Wesley hade en stor väckelse, Luther hade en stor väckelse eller pingstvännerna hade en stor väckelse, förstår Ni, att Han är ibland människorna, då Han ibland inte är där.

⁷⁵ De gick för att leta efter honom. Var fann de Honom? Där de lämnade Honom, i Jerusalem. Och då de fann Honom, vad gjorde Han? En liten pojke, tolv år gammal, hade troligen aldrig gått i skola mer än vad Hans mor lärde Honom. Och där var Han i templet och diskuterade med de där prästerna om Guds Ord. Och de var förvånade över det här Barnets visdom. Varför? Han var Ordet. Se upp nu!

⁷⁶ Och nu inte för att vanhedra Er katolska människor, som kallar Maria för Guds moder, men låt mig bara visa Er en liten villfarelse här! Om kyrkan är byggd på Maria, så titta, vad som skedde! Nu kom hon fram och hon sa: "Å, Din far och jag har sökt efter Dig med tårar." Ge akt på det där påståendet, då dömde hon ut sitt eget vittnesbörd. Hon sa: "Din far och jag har sökt efter Dig med tårar."

⁷⁷ Ge akt på Ordet! Han var Ordet. Han sa: "Vet Ni inte, att jag måste sköta min Faders angelägenheter?" Ge akt på, hur

Ordet rättar till felet! Just där, inför de där prästerna, fördärvade hon sitt vittnesbörd. Sa att hon hade blivit havande genom Den Helige Ande och här sa hon, att Josef var Hans "far". Ser Ni, hur Ordet fångade upp det där riktigt snabbt? Han var Ordet. Nu förstår Ni ju, att en tolv år gammal pojke inte skulle kunna göra det. Han var Ordet. Han var den tidsålderns uttalade Ord, så därför var Guds identifierade egenskaper i Kristus. Han rättade till felen. Han sa . . .

De sa: "Å, vi är Mose lärjungar." Förstår Ni?

⁷⁸ Han sa: "Om Ni vore Mose lärjungar, skulle Ni känna igen mig. Han skrev om mig. Moses sa: 'Herren, Din Gud, ska låta en Profet lik mig uppstå.' Ni skulle känna igen mig, om Ni kände Moses."

⁷⁹ Och, ser Ni, Ordet rättar alltid till tidens fel. Men människorna tycker inte om att tro på det. De bara håller fast vid det ändå.

⁸⁰ Men Jesus rättade Sin egen mor. Och Hans mor hade fel, för hon hade redan sagt, att det där var ett barn, som hon hade blivit havande med genom Den Helige Ande, och här gör hon helt om med sitt vittnesbörd och sa, att Josef var hennes "far", var far till – till Jesus. Om – om nu Josef . . .

⁸¹ Om Han var Josefs son, och Han hade skött sin fars angelägenheter, skulle Han ha varit nere i snickarverkstaden.

⁸² Men Han skötte Sin Faders angelägenheter där uppe i templet, där Han tillrättavisade de där organisationerna. Förstår Ni? Han skötte Sin Faders angelägenheter, bara en tolv år gammal pojke. "Förstår Ni inte, att jag måste sköta min Faders angelägenheter?"

⁸³ La Ni märke till, då Jesus frestades av Satan? Hans egenskaper där, då Han var i Sin frestelse, identifierade Honom som Gud, för Han höll fast vid Ordet. Förstår Ni? "Det är skrivet", sa Satan.

Jesus sa: "Det är också skrivet", höll fast vid Ordet.

⁸⁴ "Gud fordom", läste vi här. "Gud fordom", det är i gamla tider, "på olika sätt", många vis, "identifierade Sig för Sina profeter genom syner". Det var en profets egenskap, det var då han förutsade saker och det skedde. Det var nu egenskaperna hos hans legitimation, att Gud var med honom. Då gav det honom rätt att tolka Ordet för den tidsåldern, för "Guds Ord kom till profeterna", profetens egenskaper, som Han förutsade.

⁸⁵ Bibeln säger: "Om det finns en och det han säger går i uppfyllelse, så ska Ni höra på honom. Men om det inte gör det, så tro inte på honom, frukta inte för honom, men min . . . Om – om mitt Ord inte är i honom. Men om det går i uppfyllelse, då är mitt Ord i honom." Det är hans legitimation. Det är en profets egenskap.

⁸⁶ Gud, många gånger, det var nu så Han visade Sin egen identitets egenskaper för människorna, genom att tala genom en man, som var kallad till att vara profet. Nu säger Bibeln, att: "Gud fordom många gånger på olika sätt talade till fäderna genom profeterna."

⁸⁷ Vi läser också i Petrus' Andra Brev, att hela Guds Ord skrevs av dem. "Forntidens män skrev Bibeln drivna av Den Helige Ande." De var profeter. Ordet kom till dem och de skrev Det, skrev ner det under inspiration. Först var de identifierade profeter, sedan skrev de Ordet i inspiration och de hade den gudomliga uppenbarelseens tolkning, för det var Gud i mannen.

⁸⁸ Det var nu på det sättet Han visade Sig i Sin legitimations egenskaper, att deras syner bekräftades, var Guds egenskaper i dem, då Han gav Sig tillkänna för människorna.

⁸⁹ Det där är nu enda sättet Han var i Kristus. En profet var bara en gnutta. Kristus var Guds fullhet. Och Gud var i Kristus och försonade världen med Sig. Och Hans egenskaper identifierade Honom, vad Han var, eftersom Han sa: "Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro det inte! Om jag inte har min Faders karaktär, så tro inte på mig, tro inte på mina påståenden! Om jag inte har min Faders karaktär i mig, så tro inte alls på det!"

⁹⁰ Nu förändras aldrig Hans egenskaper. Gud kan inte ändra Sin karaktär, inte mer än — än en — ett lamm kan ändra sin karaktär eller någonting annat kan ändra sina egenskaper. För så länge som det är i original, är det originellt. Och om man ändrar någonting, då har man ändrat det från sin originalitet.

⁹¹ Det är precis liksom att man kan ta en — ett svin och man kan tvätta ett svin och — och sätta den där färgen på dess tånaglar, liksom kvinnorna gör, och snofsa upp det med läppstift och sätta på det en snygg klänning. Släpp ut den där gamla suggan, så kommer hon att gå raka vägen till gölen och vältra sig igen. Varför? Hon är ett svin, det är alltsammans. Men, och, men, som Ni vet, man skulle inte kunna få. . .

⁹² Ett lamm skulle inte göra det. Han vill inte ens komma i den där gyttjan. Han vill inte ha någonting med den att göra. Det är dess egenskaper. Förstår Ni? Man kan klä honom i samma slags kläder men han skulle förvisso inte, han skulle förvisso inte gå. Utsidan betyder ingenting, det är insidan. Eftersom nu Gud är allt livs källa. . .

⁹³ Missa inte att få tag i det här! Jag försöker med allt, som finns i mig, att få Er att förstå någonting. Förstår Ni? Det är för Ert bästa, vänner. Det är för Er skull. Förstår Ni?

⁹⁴ Jag kom inte hit bara för att bli sedd. Jag kom inte hit, för att det inte fanns någon annan plats att fara till. Jag kom hit, för att jag kände, att jag skulle komma hit. Jag kände, att det ämbete, som Gud hade gett mig, måste visas upp bland människorna här

och jag försöker få Er att förstå, vad Gud verkligen är nu. Han är Sitt Löftesord. Han är alltid Ordet och Han identifierar Sig genom de egenskaper, som Han utlovade. En viss person skulle uppstå vid en viss tid, det där finns i Ordet, då identifierar den här personens egenskaper, hans som skulle uppstå, att det där är den personen.

⁹⁵ Det är orsaken till, att Jesus måste vara Den Han var. De borde ha förstått det. Inte underligt att de var blinda. Saken. . . Han sa, att fastän Han hade gjort så många under, kunde de ändå inte tro, för Jesaja hade sagt: "De har ögon och kan inte se och öron och kan inte höra." Förstår Ni? Varje tidsålder, inte bara Hans tidsålder, utan varenda tidsålder, hur: "Gud fordom på många sätt", ändå kunde de bara inte få tag i det.

⁹⁶ Hans egenskaper sviker nu aldrig. De är alltid de samma. Kom nu ihåg, att Hans egenskaper, Guds egenskaper, inte kan svika. Om de gör det, då har Gud misslyckats. Och Bibeln säger i Hebreerbrevet 13:8, att: "Jesus Kristus är densamme, igår, idag och i evighet." Därför är Han den oföränderlige Guden. Vad för slags person Han än var i begynnelsen, är Han fortfarande samma person. Vartenda sätt Han arbetade på, när Han än gjorde någonting, gör Han det på samma sätt varenda gång. Om Han inte gör det, är det så, att Hans person har förändrats, ser Ni, och Hans egenskaper skulle visa fram någonting, som inte var av Gud. Förstår Ni? Så vi skulle inte veta, var. . .

⁹⁷ Liksom Paulus sa: "Om basunen ger ifrån sig ett obestämt ljud, vem kommer då att veta, hur han ska göra sig redo till strid, om basunen ger ifrån sig ett obestämt ljud?" Om det nu är meningen, att basunen ska ljuda "reträtt", är det vad vi måste göra, retirera. Om basunen ljuder "framryckning", är det det, som det är meningen, att vi ska göra, det är att rycka fram. Men vad är basunen? Det är Guds Ord. Det identifierar Gud, antingen det är — antingen det är "gå upp, sitt ner, retirera, lägg gevär", vad det än är. Det är Guds basunljud.

⁹⁸ Och ett obestämt ljud, då Bibeln säger, att det är meningen att en viss sak ska ske. Någon säger: "Å, det där var för en annan tid, det där." Då är det ett obestämt ljud där. Då vet man inte, vad man ska göra.

⁹⁹ Jesus sa: "Jag har makt till att lägga ner mitt liv och låta det uppstå igen." Inget obestämt ljud där.

¹⁰⁰ Kvinnan sa: "Vi vet, att Messias kommer. Och då Han kommer, ska han tala om sakerna för oss, liksom Han gjorde."

¹⁰¹ Han sa: "Jag är Han." Inget obestämt ljud där. "Jag är Han." Mmm! Amen.

De sa: "Våra fäder åt manna i öknen."

¹⁰² Han sa: "De är döda varenda en." Han sa: "Men jag är Livets Bröd, som kom från Gud ur Himmelen." Inget obestämt ljud.

”Jag är Livets Träd från Edens lustgård.” Nej, inget obestämt ljud ifråga om det. Förvisso inte. Ingenting obestämt med det. Han var bestämd i allting, som Han gjorde.

¹⁰³ Bibeln ger inte ifrån sig ett obestämt ljud. Den identifierar Gud egenskaper i sitt ljud.

¹⁰⁴ Jesus sa i Johannes 10:37: ”Om jag inte gör min Faders gärningar, vad. . . Och om jag inte har min Faders karaktär, så tro mig inte! De är det enda, De identifierar Hans karaktär i mig, Hans egenskaper.”

¹⁰⁵ För Fadern är Ordet: ”I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud”, och Guds egenskaper visas av Hans löfte till den tidsåldern.

¹⁰⁶ Om Han nu hade levat på Mose tid, skulle det inte ha fungerat. Och om Moses hade levat på Hans tid, skulle det inte ha fungerat. Om Han hade levat på Noas tid, skulle det inte ha fungerat eller om Noa hade levat på Hans tid. Noa profeterade om saker för den tiden och hans egenskaper och det han gjorde identifierade honom med Guds Ord. Moses gjorde samma sak.

¹⁰⁷ Och här kom Jesus och Ordet, som var utlovat för den tiden, identifierades i Jesus Kristus genom de Ordets egenskaper, som är Gud. Amen.

¹⁰⁸ Utgjutelsen av Den Helige Ande i den yttersta tiden över de vanliga människorna har identifierat Guds egenskaper hos människorna. Han lovade det. Det är Ordet. Han sa, att Han skulle göra det. Ingen kan ta tillbaka det. Han sa, att Han skulle göra det.

¹⁰⁹ Så alla de här sakerna, som Han har lovat, det är det Han gör. Det identifierar Hans egenskaper. Jajamensan. ”Tro det inte, tro inte på mina påståenden, om mina egenskaper inte är Guds!”

¹¹⁰ Lägg nu märke till i Johannes 14:12: ”Den som tror på mig”, sa Han, ”har min legitimation, mina egenskaper. Den som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra.” Det där identifierar, att Kristi karaktär är i honom och visar fram Sina egenskaper. Amen.

¹¹¹ Jag känner mig ganska religiös just nu, om jag än är hes. Jajamensan. Oj, oj! Ser Ni, det är inget misstag beträffande Det! Hans Liv! ”Den som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra.” Ser Ni, det där identifierar egenskaperna.

¹¹² Samma sak sa Han: ”Om min karaktär inte identifierar mig, Gud i – i Honom, så tror han inte på Honom.” Nu sa Han också, att Han skulle identifieras av det där. Så det där, om det inte identifierar Honom, då är Han inte vad Han säger.

¹¹³ Och idag, om inte Kristus identifierar Sig, Kristi egenskaper identifierar oss, att vi är av Kristus, tror på Ordet. . . Jesus var Ordet, så Han måste tro på Ordet. Och hur kan vi säga, att vi är av Kristus, och förneka något av den här Bibelns Ord? Kristi Helige

Ande är Gud i en och Den kommer att interpunktera vartenda löfte med ett "Amen". Bibeln säger: "Dessa tecken ska följa dem, som tror." Guds Ande säger: "Amen." Förstår Ni?

¹¹⁴ Ett av den säger inte: "Nej, det där var för en annan tidsålder, det där var bara för lärjungarna."

¹¹⁵ "Gå Ni ut i hela världen och predika Evangelium för allt skapat! Den som tror, var som helst i hela världen, de här tecknen ska följa honom, samma sak." "Densamme igår, idag och i evighet", egenskaperna identifieras.

¹¹⁶ Det där får Hebreerbrevet 1:1, "Gud talade fordom till fäderna genom profeterna" att identifiera Kristus, uppstånden idag, genom samma egenskaper, som Han gjorde fordom. La Ni märke till det? Gud ändrar aldrig Sitt sätt.

¹¹⁷ I den gamla Bibeln, då en drömmare drömde en dröm och det inte fanns någon profet i landet, som kunde se, om hans dröm var rätt eller inte, hade de ännu ett sätt att ta reda på det. De tog den personen, vem som än drömde drömmen, tog ner honom till templet. Arons bröstsköld, hans som var överstepräst, hängde på stolpen. Och den här drömmaren berättade sin dröm. Hur bra det än lät, hur verkligt det än lät, om inte ett övernaturligt Ljus blixtrade över de där stenarna, som kallas Urim Tummim, (bibelläsarna förstår), då var det inte så, jag bryr mig inte om, hur verkligt det lät. Guds ovanlighet, Guds karaktär, måste visa fram Hans egenskaper i det övernaturliga för att visa, att Han identifierade Sig med budskapet. Amen.

¹¹⁸ Jag säger samma sak ikväll. De gamla Urim Tummim är borta men Ordet är fortfarande det, som identifierar Guds egenskaper, löftet till den tid, som vi lever i. Där identifieras Guds egenskaper genom löftena till den tid, som vi lever i.

¹¹⁹ Det gör Gud till densamme, som Han var. "Fordom", titta, "på olika sätt talade Han till fäderna genom profeterna." "Och lagen och profeterna var fram till Johannes, därefter Himmelens Rike". Lägg märke till: "Men i denna yttersta tid", Han talar om samma sak, som Han gjorde då, "genom Sin Son, Kristus Jesus." "Gud talade fordom på olika sätt till fäderna genom profeterna. I denna yttersta tid", då Han gör samma sak, "talar Han till människorna (fäderna) genom Sin Son, Kristus Jesus." Har låtit Honom uppstå från de döda och Han lever inuti oss och identifierar Sig och förutsäger oss saker, så att Han är en, som urskiljer hjärtats tankar och uppsåt. Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet! "Gud talade fordom och på många sätt till fäderna genom profeterna men i denna yttersta tid genom Jesus Kristus, Sin Son." Skriften kan inte manipuleras. Den är exakt.

¹²⁰ Som jag har sagt tidigare, Gud behöver ingen, som ska tolka det här Ordet. Han tolkar Sitt eget Ord. Då Han säger någonting, sker det, det är tolkningen. Förstår Ni? Han behöver ingen, som

säger: ”Nja, jag tror det betyder *detta*.” Gud identifierar det genom Sin egen tolkning, Hans.

¹²¹ Om löftet är till den tiden! Vi kan inte leva i Luthers ljus. Vi kan inte leva i Wesleys ljus. Vi kan inte leva i något av de där ljusen. Vi måste leva i det Ljus, som är utlovat för den här tiden.

¹²² Tänk om Moses skulle ha gått ner till Egypten och sagt: ”Jaha, nu ska vi bygga en stor ark. Vi ska flyta ut ur det här landet. Nilen kommer att komma upp!” De skulle ha tittat efter i bokrullen, där finns inget löfte om det. Det är riktigt. Men, ser Ni, han identifierade sig som Guds profet, för det han sa, det skedde, då visste de, att han hade Herrens Ord. Faraos spjutbärare men Moses hade Ordet. Så då de kom till havet, gick alla spjutbärarna under i havet och Moses förde Israel tvärs över havet på torra land, för de hade Ordet och han var Ordet för den tiden. Moses var det Ord, som hade uppenbarats för den tiden.

Elia var Ordet, som hade uppenbarats för den tiden.

¹²³ Kristus är Ordet, som har uppenbarats och löftena, som Han gav. ”En liten tid, och världen ser mig inte längre, men ändå ska Ni se mig, för jag ska vara hos Er, till och med i Er, till världens ände. De gärningar, som jag gör, ska Ni också göra.” Han lovade de här sakerna. Vad är det? Det är Guds egenskaper, som visar fram Hans Ord, liksom Han har gjort i alla tidsåldrar.

¹²⁴ I Malaki 4 sa Han: ”Innan Herrens stora och fruktansvärda dag ska komma, se, då sänder jag till Er profeten Elia. Och han ska återupprätta barnens tro tillbaka till fädernas igen, innan den dagen kommer.” Han lovade det.

¹²⁵ Jesus sa i 17:e kapitlet i Lukas: ”Liksom det var på Sodoms tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse, då Människosonen uppenbaras.” Då uppenbarelsen utvecklar sig, på den tiden då världen kommer att vara lik Sodom, vad kommer det att vara? Det Skriftställets egenskaper går i uppfyllelse. Gud identifierar Sig genom Sina egenskaper, de egenskaper Han alltid har haft. Han kan inte lämna det.

¹²⁶ I den yttersta tiden identifierade Han Sig genom Sin Son. Lägg märke till, hur Gud alltid gör det här vid — då Han all . . . Han ändrar aldrig Sitt sätt.

¹²⁷ De här tre männen, som talade med Abraham, som vi just talade om, på Sodoms tid.

¹²⁸ Abraham var en man, som trodde Gud. Han tog Gud på Hans löftesord. Sara, hans hustru, var sextiofem år gammal, Abraham var sjuttiofem, då Gud kallade honom. Han sa, att de skulle få en — ett barn. Abraham skulle få ett barn med Sara. Det kanske låter litet löjligt men jag tror, att hon gjorde alla de — de där små sockarna och nålarna och allting i ordning, för att de skulle få den här baby.

129 Efter de första tjuugoåttan dagarna, å, hade Abraham kanske sagt till Sara: ”Hur känner Du Dig, älskling?”

”Ingen skillnad.”

”Ära vare Gud, vi kommer att få den ändå.”

”Hur vet Du det?”

”Gud sa så.”

Ett år gick. ”Hur känner Du Dig, kära Du?”

”Ingen skillnad.”

”Vi kommer att få den ändå. Gud sa så.”

Fem år gick. ”Hur känner Du Dig nu, kära Du?”

”Ingen skillnad.”

”Vi kommer att få den ändå. Gud sa så.”

130 Vad var det? Han hade Guds löfte. Han trodde Gud och han handlade som Gud, han höll fast vid det utlovade Ordet. Det . . .

131 Tjugofem år gick. Sockarna hade redan gulnat men han höll fortfarande fast vid dem. Nu är han gammal och krokig och han är i fruktansvärt dåligt skick. Och Saras moderliv är så gott som dött och han är steril. Och vilket tillstånd är de inte i!

132 ”Hur känner Du Dig, Abraham, nationernas fader?” sa hans låtsastroende vänner till honom.

133 ”Tja, ära vare Gud, jag känner mig bra. Vi ska få den där babyn i alla fall.” För han vacklade inte i otro ifråga om Guds löfte, utan var stark och prisade Gud, för han var fullt övertygad om, att det Gud sa, kan Gud utföra. Amen. Där är en troendes egenskaper.

134 Hur är det med Dig? Förstår Du? Hur är det med oss, Abrahams barn? Är vi identifierade med Guds Ord som ett löfte och identifierar våra egenskaper oss, att vi faktiskt tror på Det? Eller hummar vi bara, hoppar *härifrån* och över *hit* och ner *hit* och gissar och hummar oss fram ifråga om Det? Då är vi inte kristna, vi bara låtsas tro.

135 Men då vi verkligen står fast vid det där löftet, drar Det med oss ända dit och stannar kvar hos Det! Det gjorde Abraham.

136 Nu finner vi, att en dag såg han tre män komma gående. Bibeln säger här, att: ”Det var i dagens hetta”, måste ha varit omkring klockan tolv på dagen. De här männen kom fram och talade med honom. Vi förstår, att två av dem gick ner till Sodom. Jag tror, att vi talade om det här om kvällen. En av dem stannade hos honom.

137 Ge akt på den här mannen, som han kallade . . . Som stannade hos honom, vad Mannen gjorde! Han identifierades genom Sina egenskaper, att Han var Elohim.

138 Elohim, det allra första ordet i Bibeln: "I begynnelsen . . . Gud". Vem som helst av Er lärda vet nu, att det där ordet *Gud* där betyder, på hebreiska är "Elohim", vilket betyder: "Den Allsmåttige, den alltillräcklige, den självexisterande", behöver ingen hjälp av någon, behöver inte någons tolkning, gör Sin egen. Han är den alltillräcklige Guden, allestädes närvarande, allvetande, allsmåttig. Han är Gud.

139 Där var Han. Och Abraham nu, den här patriarken, som hade fått tag i Ordet, tittade på den här Mannen. Och då den här Mannen hade sin rygg vänd mot tältet, sa Han: "Var är Din hustru, Sara?"

Han sa: "Hon är i tältet bakom dig."

140 Han sa: "Jag ska hälsa på Dig efter livets tid och Du ska få den här babyn, som jag lovade Dig."

141 Och Sara skrattade åt det. Och Han, som talade med honom, talade om för honom vad Sara sa i tältet bakom Honom.

142 I 1 Mosebok läser man nu det där. Vi finner att Abraham sedan, efter att den här Mannen hade identifierat Sig . . .

143 Vad var det? Hebreerbrevet, 4:e kapitlet, den 12:e versen säger: "Guds Ord är skarpare, kraftigare än ett tveeggat svärd, en som märker hjärtats tankar och uppsåt."

144 Han visste, att det här var Mannen. Han visste, att det inte fanns några andra profeter i landet än han och därför hade Herrens Ord kommit till honom. Och han var profeten och här kom Ordet till profeten.

145 Samma sak med Johannes Döparen. Det hade inte funnits någon profet på fyrahundra år. Jag minns . . .

146 Kanske gamle doktor Davis sitter här i kväll, den gamle Missionary Baptist-predikanten, som döpte mig i Tron. Han brukade diskutera med mig. Han sa: "Billy, Du är bara ett barn nu. Du måste lyssna till mig."

Jag sa: "All right, broder Davis, jag lyssnar."

147 Han sa: "Ser Du, Johannes var inte döpt. Så han hade hållit på att döpa men hade inte blivit döpt. Ingen var värdig att döpa honom." Det där är god baptist-teologi. "Och här kom Jesus och sa då . . . Johannes sa: 'Jag skulle behöva döpas av Dig, varför kommer Du till mig?' Och Han sa: 'Låt det nu vara så!'" Han sa: "Och då, då han 'tillät' Honom", sa han, "ser Du, då döpte Jesus Johannes. Och då Han gick upp ur vattnet, då öppnades Himmelen och Han såg Gud i form av en duva, som kom ner och gick på Honom och sa: 'Detta är min älskade Son, vilken jag har behag i att bo i.'" Men nej, inte för att munhuggas med doktor Davis, men han hade fel.

148 Ser Ni, Johannes var profeten och Ordet kommer alltid till profeten. Så om Ordet blev kött, måste Det komma till profeten

i alla fall, för han vittnade om Ordet och just hans egenskaper identifierade honom som sådan. Här kommer Ordet, vad skedde nu? Så fort Han gick framför Jesus, sa Johannes: ”Jag skulle behöva döpas av Dig, varför kommer Du till mig?”

¹⁴⁹ Jesus sa: ”Låt det nu vara så, för på det viset passar det sig för oss (höves det oss) att uppfylla all rättfärdighet!” Eftersom Johannes var profeten och Han var Ordet. Han var Offret och Han skulle just gå in i Sin jordiska verksamhet och Offret måste tvättas, innan Det presenterades. Och Johannes döpte Honom, för han visste det. ”Låt det vara så, för det passar sig för oss att uppfylla all rättfärdighet!” Offret måste tvättas, innan det presenterades och så döpte Johannes Honom. Det var inte Jesus, som döpte Johannes. Johannes döpte Jesus. ”Låt det vara så!”

¹⁵⁰ Lägg märke till, att här var Abraham och han hade Herrens Ord. Herrens Ord kom till honom. Han var profeten. Och nu kommer Ordet här. Han kallade honom ”Abraham”, inte *Abram*.

¹⁵¹ Några dagar tidigare var hans namn Abram — det var Abram, nu är det Abraham. Hans hustru var Sarai, nu är det ”Sara”, inte S-a-r-a-i, S-a-r-a. Inte (A-b-r-a-h-a-m) A-b-r-a-m utan A-b-r-a-h-a-m, Abraham.

¹⁵² Och den här Mannen identifierade Sig, då Han sa: ”Abraham!” Oj, oj!

Abraham sa: ”Elohim!”

¹⁵³ Där är Ordet och profeten tillsammans, båda personerna identifierade.

¹⁵⁴ Elohim, Han sa: ”Var är Din hustru, Sara?”

¹⁵⁵ Han sa: ”Hon är i tältet bakom Dig.” Och . . . Då var undret gjort. Elohim! Abraham kallade Honom: ”Den alltillräcklige, Allsmåktige Guden, som kan göra allting.”

¹⁵⁶ Jesus sa, då Han var på jorden, att Han gjorde samma sak, som Elohim gjorde. Det identifierade Hans egenskaper som att vara Gud.

¹⁵⁷ Och Han sa tidigare: ”I den yttersta tiden, just vid Människosonens tillkommelse, då Han uppenbaras, kommer det här scenariot att äga rum igen, liksom det var i Sodom.” Elohim ibland Sitt folk, den allsmåktige Guden! Det är vad Skriften säger. Elohim ibland människorna!

¹⁵⁸ I fyrtio år har Han döpt oss med Den Helige Ande, Elohim, Gud! Och församlingen . . .

¹⁵⁹ Titta, Abraham såg ett enda tecken, en kallelse till, ett tecken, en kallelse. En kallelse, ett tecken. Väntade på den där utlovade sonen. Men det sista tecknet, som han såg, det sista uppträdandet, Guds sista besök innan den utlovade sonen kom in på scenen, var Elohim i mänskligt kött. Sedan kom den utlovade sonen.

160 Och Abrahams Säd väntar på den utlovade Sonen, Jesus Kristus. Och de har sett tecken, utgjutelsen av Den Helige Ande, tungotal, gudomlig helbrägdagörelse osv. Men då Människosonen uppenbaras, kommer Elohim att komma tillbaka till Abrahams konungsliga Säd och visa samma sak, som Han visade på den tiden, amen, Elohim som det var! Varför? Det kommer att vara Guds egenskaper.

161 Om nu Kristus var Gud: ”Ännu en liten tid och världen ser mig inte mer. Ändå ska Ni se mig, för jag ska vara hos Er, till och med i Er, ända till fullbordandet, änden. De gärningar, som jag gör, ska Ni också göra.”

162 Jesus sa, det där i — i Lukas, det 17:e kapitlet. All right, då vi tror och ser, att i den här yttersta tiden ska det här scenariot återkomma igen.

163 Därför, Hebreerbrevet 1:1: ”Gud, som fordom identifierade Sig genom profeterna, har i den yttersta tiden identifierat Sin Sons uppståndelse ifrån de döda”, genom att ge Församlingen samma egenskaper, som Han hade, vilket gör Hebreerbrevet 13:8 exakt rätt.

164 Inga fjädrar kan plockas ut ur det där. Det där är örnfjädrar. De sitter fast, för det är en himmelsk fågel. [Blankt ställe på bandet. — Utg.] . . . de ger dem örnmat att äta.

165 Nu lägger vi märke till, att: ”Fordom, på olika sätt, talade Han till fäderna genom profeterna, i den yttersta tiden genom Sin Son, Jesus Kristus, genom att låta Honom uppstå ifrån de döda.” Och här är Han ibland oss efter tvåtusen år, samme Jesus, inte en av profeterna, Jesus, halleluja, Guds återuppståndne Son!

166 Jesus sa en dag, Han sa: ”Ett ont och trolöst släkte söker efter ett tecken och de ska få ett tecken.” Ett ont och trolöst släkte. När var världen mer ond eller trolös och pervers, än den är nu?

167 ”Liksom det var på Jonas tid, då Jona var i valens buk i tre dagar och nätter, så måste Människosonen vara i jordens inre tre dagar och nätter.”

168 Så ”ett ont och trolöst släkte” skulle få ett tecken. Vilket slags tecken? Ett återuppståndelsens tecken. Och vi har det idag, efter tvåtusen år är Han fortfarande levande. Han är ibland oss ikväll, densamme igår, idag och i evighet och identifierar Sig med Guds egenskaper, uppenbarar Ordet i den här tiden, liksom Han lovade att göra. Amen.

169 Där är Ordet. Vill man nu tro på tecknet, det är nästa sak, den yttersta tiden, Hans identifikation genom Sin Son? Lägg märke till det!

170 Gud talade till Moses fordom. I 5 Mosebok 18:15 står det: ”Herren, Din Gud, ska låta en Profet uppstå, som liknar mig.” Se upp nu! Det där är Ordet. Det där är Ordet. Det var Gud.

Det var inte Moses. Hur skulle Moses kunna veta det? Han var människa. Men Gud, som talade genom Moses, sa det här. Tror Ni det? All right.

¹⁷¹ Lägg nu märke till Jesus, titta hur Hans — Hans egenskaper identifierade det här löftesordet som sant! Visst gjorde Han det. Han identifierades genom de här egenskaperna, som Moses sa, att Han skulle ha.

¹⁷² Många av dem vill, liksom idag, se någon stor ledare. ”Å, det här är Fil. Dr. *Den-och-den*. Han kommer från Hartward University.” Eller så ”kommer han från något stort fint någonting, sådant där.” Det där är ingen Guds identifikation. Nej, nej. Ingenting alls med det. Det är Ordet, som identifierar Gud. Förstår Ni?

¹⁷³ Jesus var ingen lärd person, inte heller var Han präst, inte heller var Han rabbin, för världen. För världen var Han en avfälling.

¹⁷⁴ Men Gud bekräftade Sitt Ord genom Honom, vilket gjorde Honom till Emmanuel. Det var Hans legitimation. Nu uppfyllde Jesus här exakt vad Gud fordrom genom Moses hade sagt, att Han skulle göra.

¹⁷⁵ Ge nu akt på då Han mötte Petrus, liksom vi dramatiserade det här om kvällen, då Han mötte Petrus och talade om för Petrus, vad hans namn var. Det här tecknet identifierade Hans messianska anspråk för Petrus, för Ordet hade sagt: ”Herren, Din Gud, ska låta en Profet uppstå.”

¹⁷⁶ Och Petrus kom fram, han som var Simon då, kom fram dit Han var. Och Jesus tittade på honom och sa: ”Ditt namn är Simon och Du är Jonas son.” Det där identifierade att Kristi person var Ordet, som Moses hade utlovat. Petrus erkände, att det där tecknet identifierade Jesus som Messias. ”Gud var i Kristus”, smörjelsen för den yttersta tiden. För Natanael. . . Kom ihåg, att Han talade om hans namn för Simon!

¹⁷⁷ Ge nu akt på, att han talade om för Natanael, vad han hade gjort. ”Du var under trädet, då jag såg Dig.” Det där identifierade Honom som Messias.

¹⁷⁸ Han sa: ”Du är Guds Son. Du är Israels konung.” Han identifierades av Löftesordets egenskaper, att Han skulle bli Messias. ”Herren, Din Gud, ska låta en Profet uppstå.”

¹⁷⁹ Den lilla kvinnan vid brunnen, Han talade om för henne, vad hon var och det identifierade Honom som denne utlovade Messias. Förstår Ni?

¹⁸⁰ Hans karaktär, Hans egenskaper, var Ordet, som identifierades. Det var Hans egenskaper, som visade att Ordet var Gud, så det var Gud, som identifierades i Kristus. Ge akt på det nu! Lägg märke till det!

181 För Petrus, Han identifierades för Petrus genom att kalla honom vid namn. Han identifierades för Natanael genom att tala om för honom, vad han gjorde. Han identifierades för kvinnan genom att tala om för henne, vad hon var. Vad han . . . Vem *han* var, vad *han* gjorde och vad *hon* var. Han identifierade Sina messianska egenskaper, som skulle vara Messias' egenskaper.

182 Titta på den lilla kvinnan, som sa samma sak! "Min Herre, jag förstår, att Du är en profet. Vi har inte haft någon profet på hundratals år. Vi har haft gott om församlingar, massor av bråk och samfundsolikheter, men vi har inte haft någon profet på hundratals år. Vi vet, att då Messias kommer, är det det här, som kommer att identifiera Honom."

183 Han sa: "Jag, som talar med Dig, är Han." Ingenting obestämt med det: "Jag är Han." Det där identifierade Honom.

184 Kvinnan med blödningarna identifierade Honom som Ordet. Hur? Genom det Han gjorde, då hennes tro rörde vid Honom. Han vände Sig om och sa: "Vem rörde vid mig?" Han visste, att någonting skedde. Det identifierade Jesus som Messias.

185 Hon trodde det och hon sa: "Om jag kan röra vid Hans kläder, så blir jag frisk."

186 Så så fort hon rörde vid Honom, vände Han Sig om och sa: "Vem rörde nu vid mig?" Och de nekade alla till det. Men Hans messianska egenskaper . . .

187 Amen! Jag hoppas, att Ni ser det där, församling! Lyssna, då vi avslutar!

188 Där rörde hon vid Honom. Det fanns hundratals, kanske, som försökte röra vid Honom. Petrus till och med tillrättavisade Honom och sa: "Nja, allesammans rör ju vid Dig."

189 Han sa: "Ja, men någon rörde vid mig på ett annat sätt." Det är så annorlunda, det där vidrörandet i tro. Förstår Ni? Han sa: "Någon rörde vid mig. Det var ett annorlunda vidrörande. Jag blev svag. Kraft gick ut ifrån mig. Någon kraft har gått ut från mig." Nu står Han där.

190 Nu sa till och med Hans egna lärjungar, med andra ord: "Du låter — låter som om Du vore någon kriminell person. Å, människorna, allesammans rör ju vid Dig."

191 Ge akt på Hans, ge akt på Hans identifikation nu! Han vände Sig om, tittade igenom skaran. Han pekade ut henne. Hon kunde inte gömma sig längre. Han talade om för henne om hennes tillstånd och sa: "Hennes tro har gjort henne frisk."

192 Hon visste genom detta, att Hebreerbrevet 4:12: "Ordet upptäcker tankarna, hjärtats uppsåt." Hans egenskaper identifierade Honom som "Guds Ord, som hade blivit kött och bodde ibland oss." Amen.

¹⁹³ Jag tror, att samma sak identifierar Honom, den uppståndne Jesus Kristus, som lever ibland oss ikväll, densamme igår, idag och i evighet. Eftersom nu Hebreerbrevet 13:8 är sant, kommer Hans karaktär att identifiera Honom idag, liksom den gjorde då, på samma sätt.

¹⁹⁴ Titta på Kleopas och dem, efter uppståndelsen! Jesus identifierade Sig genom sättet Han bröt det där brödet på, att Han gjorde det precis liksom Han gjorde det innan Han blev korsfäst. Och de . . . Det där identifierade Hans egenskaper, för det var på det sättet Han gjorde det.

¹⁹⁵ Om Han nu vore här ikväll, hur skulle Han identifiera Sig? Precis liksom Han gjorde igår, för Han är densamme idag och kommer för evigt att vara det. Det är identifikationen. Hebreerbrevet 4, fjor- . . . 14 och 15: "Han är nu . . ." Det står: "Han är vår Överstepräst, som kan bli rörd av känslan för vår skröplighet." Han är vår Överstepräst just nu. Efter Hans uppståndelse, efter Hans död, efter Hans begravning, efter Hans uppståndelse, efter Hans himmelfärd, amen, förblir Han fortfarande densamme idag och i evighet, en Överstepräst, som kan röras av känslan för vår skröplighet. Amen. Han är det, just nu, för varenda man och kvinna här, som kommer att tro det. Han är vår Överstepräst, densamme igår, idag och i evighet.

¹⁹⁶ Han lever för alltid. Tror Ni det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Hans egenskaper identifierar Honom hela tiden som densamme, som Han var, då Han levde på jorden. Han lever fortfarande här ikväll i form av Den Helige Ande. Han lever för alltid. Och Hans egenskaper följer Honom, precis liksom de alltid har gjort, om Han fortfarande lever.

¹⁹⁷ Jag är tacksam ikväll, för att "Gud fordom och på många sätt talade till fäderna genom profeterna, i denna yttersta tid genom Sin Son, Jesus Kristus."

¹⁹⁸ Oj, jag visste inte, att jag har talat så länge. Jag glömde, att det var så. Jag är ledsen. Jag ska bara . . . Jag ska sluta.

Låt oss be!

¹⁹⁹ Himmelske Fader, store barmhärtige Gud! Herre, jag — jag. . . Kanske jag talar för mycket. Jag ber, Gud, om jag gjorde det, att Du ska förlåta mig. Men Herre, jag kan inte be om förlåtelse för det jag sa. Jag sa bara det, som Du har sagt i Ditt Ord här.

²⁰⁰ Nu bara ett eller två ord från Dig, Herre, så kanske varenda en här kommer att få se det ikväll. De små sjuka människorna kommer att bli helade, då de ser, att Du fortfarande är vår store Överstepräst. Jag ber, Herre, att Du under de nästa få minuterna ska få det här Budskapet att leva igen i verkligheten. Till det, som jag har sagt genom Ordet, må Dina egenskaper identifiera Dig ibland oss ikväll, att Du är densamme igår, idag och i evighet, för det är i Jesu Namn vi ber om det. Amen.

201 Bara ett ögonblick nu! Vi, jag — jag är bara litet sen, men skulle Ni allesammans kunna stå ut länge nog för att ha en liten bönekö i femton, tjugo minuter? Om Ni vill det, så räck upp Din hand, säg: ”Vi. . .” All right, tack — tack så mycket! Jag lovade att släppa ut Er klockan halv tio. Det är den nu, det är tjugo minuter till dess. Så om Ni bara ger mig omkring tio minuter, så ska jag skynda mig på.

202 Låt oss se, vad gav de ut för bönekort idag? [En broder säger: ”O”. — Utg.] O? Vad, var började vi här om kvällen, en, ett? [”Jag tror det var ett.”] Ja. Mmm.

203 Och sedan, igår kväll, vi bara. . . Den Helige Ande. . . Jag lyssnade idag och repeterade det, som blev sagt. En del av de där franska namnen, jag var. . . Den Helige Ande, enda sättet jag kunde göra det på, bara vänta och se.

204 Ser Ni, ibland då man ser en syn, måste den vändas på och översättas. Den tolkas. En syn, liksom om man skulle se en — ett får, det kan betyda ull. Ser Ni, man måste också ha tolkningen av den, ser Ni, och vända på den där synen och översätta den.

205 Och jag la märke till i går kväll, att jag — att jag inte kunde uttala de där franska namnen, jag måste bokstavera dem.

206 I Afrika och bland de där hottentotterna och hedningarna osv. skulle Den bara ha bokstaverat deras namn, sagt dem vem de var, bokstaverat det på deras språk bara. De, de skulle veta, vad det var, så fort man bokstaverade det. Men, ser Ni, men Han kan alla språk. Han är den evige Guden.

207 Låt oss börja ikväll från, låt oss säga sjuttiofem till etthundra på O. Är det O, är det det han sa? Jag. . . [En broder säger: ”Ja. O.” — Utg.] O, O. Ja. All right. Vem har bönekort nummer sjuttiofem, låt oss se det? I O, bönekort O sjuttiofem, räck upp Din hand, vem som än har det! O. All right. Kom raka vägen *hit* bort! Sjuttiofem, åttio, åttiofem, nittio, nittiofem, etthundra, kom *den här* vägen, om Ni vill! All right, ställ upp Er här, riktigt snabbt, för vi kommer inte att ha tid. Jag tänker bara lita på, att Ni kommer att göra det.

208 Titta på Ditt bönekort! Titta på Din grannes bönekort! Vad. . . Och om någon är lam, så flytta fram dem till bönekön! Så om de har O, liksom bara O, sjuttio-. . .

209 Sjuttiofem till etthundra, ställ upp Er just *här* borta, om Ni vill! Var Ni än är, på läktarna, var som helst annars, kom raka vägen ner och kom till kön så fort som möjligt, om Ni vill, för att spara tid.

210 Resten av Er här nu, som inte har något bönekort, vill Ni räcka upp Era händer och säga: ”Jag har inget bönekort, broder Branham, men jag tror.”? Räck upp Era händer!

211 Kom nu ihåg, att jag kommer att tala till Er om Översteprästen. ”Han är en Överstepräst, som kan röras av

känslan för vår skröplighet.” Han är *Jehovah-Jireh*, ”offret, som Herren har ordnat med”. Han är *Jehovah-Rapha*, ”Herren som helar alla Dina sjukdomar”. Tror Ni det? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] Han är *Jehovah-Manasseh*. En *sköld*, ett *skydd*, vår *frid*, Han är det fortfarande. Nåväl, hur många tror, att alla de där återlösarnamnen på Jehova användes om Jesus? [”Amen.”] Visst, det måste Han vara. Om Han — om Han . . . Å, de är oskiljaktiga, så Han måste vara dem allesammans. Och om Han fortfarande är *Jehovah-Jireh*, är Han *Jehovah-Rapha*. Om Han är *Jehovah-Jireh* . . . Om Han är *Jehovah-Jireh*, det är ”Det offer, som Herren har ordnat med för frälsningen”, då är Han *Jehovah-Rapha*, som ”helar alla våra sjukdomar”. Amen. Helbrägdagörelse kan bara komma från Gud.

212 All right, medan människorna ställer sig i kö, jag har inte tid att se efter vilka de är och vad de är. Men nu, alla där ute, som vet, att jag inte känner Er, räck upp Era händer och säg: ”Jag har ett behov av Gud. Men Du känner mig inte, broder Branham, men jag har ett behov av Gud. Jag ska bara räcka upp min hand.”

213 Om Ni nu bara vill lugna Er i några minuter, titta, vara försiktiga, vara tysta! Nu menar jag inte, då jag säger ”var tysta” . . . Om Herren gör någonting, kommer Ni att vilja prisa Herren, det är tillbedjan. Utan det jag menar, är ”att bara springa omkring, resa Er upp”, Ni vet, det är vanvördigt. Förstår Ni? Och Den Helige Ande är mycket skygg, mycket skygg. Förstår Ni? Bara vad som helst i den vägen, så lämnar Den mig och då måste jag bara strida igen då, ser Ni. Men om Ni vill lyssna!

214 Kommer Ni ihåg Hans första löfte? ”Få människorna att tro på Dig och var sedan ärlig, så ska ingenting stå pall för Dina böner.” Kommer Ni ihåg det där? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] Det är riktigt. Och det är . . . Jag har inte sett det svika än, och det kommer inte att svika. Det är Gud.

215 Nu ska vi skynda oss med bönekön, så vi får igenom så många som vi kan, för människornas skull. Men Ni, som har fått bönekort och inte har ropats upp ikväll, behåll Era kort, vi kommer att få tag i Er. All right.

216 Ni där ute nu utan bönekort, kom ihåg det! Rättare sagt, Ni där ute, antingen Ni har bönekort eller inte, tro bara, att Han är som Hebreerbrevets 4:e kapitel här! ”Han är Översteprästen, som kan röras av känslan av vår skröplighet.” Se efter, om Han fortfarande är det . . . Se efter, om Jehova har representerat Sig ibland Sitt folk, liksom Han gjorde på Sodoms tid! All right.

217 All right, min herre! Låt oss nu be, nu, vara verkligt värnadsfulla! Kom nu ihåg, att ett ord ifrån Gud är mer än vem som helst skulle kunna säga! Den här mannen här nu, jag — jag känner honom inte. Och jag antar, att han är . . . Du är en främling för mig, eller hur, min herre? [Brodern säger: ”Ja.” – Utg.] Du är en främling. Vi vet en enda sak, att vi båda måste stå

i Guds Närvaro en dag. Som människor måste vi mötas Där. Det här är första gången vi träffas.

218 Om Du nu kom hit, om Du är sjuk, vet jag inte, det kan vara någonting annat, ser Du. Men om jag — om jag la händerna på Dig och sa: "Pris ske Gud! Gå och bli frisk!" Det där är all right. Du skulle kunna tro på det. Men tänk, om Han talar om för Dig, vad det är för fel på Dig! Nu ser Du, det där är annorlunda, då vet Du, att det där identifierar Hans egenskaper. Ser Ni, det där skulle inte vara mina egenskaper. Jag är människa, jag skulle inte veta någonting om honom. Jag talade nyss om för honom: "Jag känner Dig inte." Han känner inte mig. Men vad skulle det göra? Det skulle identifiera egenskaperna hos Jesus Kristus, densamme igår, idag och i evighet. Då vet man, att det inte skulle kunna vara jag, inte skulle kunna vara jag, för att jag inte känner mannen. Jag ska räcka upp min hand, *här* är Ordet. Förstår Ni? Jag känner honom inte. Han känner inte mig. Men Jesu Kristi egenskaper . . .

219 Om Jesus stod här, och han är sjuk, om han skulle säga: "Herre Jesus, hela mig!" Vad skulle Jesus säga till honom? "Jag har redan gjort det." Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

220 "Han blev slagen för våra överträdelser. Genom Hans sår blev vi helade." Hela återlösningen, som vi någonsin kan få, betalades på Golgata. Därefter är det tro till att tro på det fullbordade verket. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] All right.

221 Om nu Jesus lever nu och jag har talat om Hans Ord . . . Var så god, tillbaka till den där enkelheten och tron, att tro på Hans Ord. Då Han mötte mig den där kvällen, sa Han: "Det kommer att ske, att Du till och med ska få veta deras hjärtans hemligheter. Om de inte vill tro på det där första tecknet, i handen, kommer de att vara tvungna att tro på det här." Förstår Ni? "Om de inte gör det, då förbannar blodet jorden."

222 Precis liksom det gjorde på Mose tid. Han sa: "Om de inte vill tro på de där två tecknen, så håll ut blod på jorden!" Förstår Du, "håll vatten på jorden, så ska det bli blod."

223 Bara för att ta reda på det, nu. Om jag bara kan se, vad Ditt bekymmer är, så skulle det tillfredsställa Dig och få Dig att tro, eller hur? [Brodern säger: "Visst." — Utg.] Du vet, att det skulle vara egenskaperna hos den person, som jag talar om, Jesus Kristus.

224 Mannen, som jag just tittade på honom, flyttades han tillbaka. Det är en skugga över honom. Det finns ingenting, som någon medicin någonsin skulle kunna hjälpa mannen med. Han är i ett döende tillstånd. Det är riktigt. Han har haft en operation och operationen var en prostata-operation. Och det är cancer och cancer har spritt sig genom hela Dig. Om det är riktigt, så

räck upp Din hand! Bara Gud kan hela honom. [Brodern säger: "Halleluja! Halleluja! Halleluja!" — Utg.] Men titta, jag vill säga Dig en sak, min herre. Den där djävulen har kanske gömt sig för doktors kniv, men han kan inte gömma sig för Gud. Tror Du på det? Tror Du det? ["Å! Å!"] Då ber jag, att i Jesu Kristi Namn ska den saken lämna honom, må mannen leva! Ingenting. Blev bara svag. All right.

²²⁵ Du och jag är främlingar för varandra, en man och en kvinna möts. Som en man, nu, känner jag Dig inte. Och som en kvinna kanske Du inte känner mig. Inte mer än att Du nyss har sett mitt namn eller min bild eller någonting sådant. Men vi känner inte varandra. Det är våra egenskaper. Vi känner inte till varandras egenskaper. Men Kristi egenskaper, Han är Ordet och Ordet är utlovat för den här tiden. Du hörde mig tala om det. Så Hans egenskaper skulle identifiera Honom här. Inte jag, som ska identifiera Honom. Jag känner inte Dig. Det förstår Du. Förstår vår — vår församling det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Förstår Du? Jag är — jag är en människa. Jag är bara Din broder.

²²⁶ Liksom kvinnan vid brunnen, säga någonting, som är fel, någonting som är fel med Dig eller vad Du vill ha eller vad Du är här för. Låt Gud döma om det där. Du lider av blodbrist. Det är riktigt, eller hur? [Systemen säger: "Ja." — Utg.]

²²⁷ Jag — jag möter alltid det där, någon som tänker, att jag gissade det. Jag gissar inte det där. Nej. Då och då känner jag det där, från någon. Ni kan inte dölja Era tankar nu. Det finns nu ungefär, det vet jag, två riktigt svåra skeptiker, som sitter här. Förstår Ni? Så kom nu ihåg, att jag kan nämna Er vid namn, också! Gud kan det, så sluta med att tänka så där. Låt mig visa Er!

²²⁸ Titta här, damen! Titta på mig! Jag vet inte, vad Han sa till Dig, men jag — jag vet, vad Han är. Och det är Hans egenskaper, som identifieras. Ja, det är blodbrist, blodet, vatten.

²²⁹ Här nu, här är någonting. Få se, om de tror, att det här är gissningar. Du har ett barn, som du ber för, som är här. [Systemen säger: "Ja." — Utg.] Det är riktigt. Det har det i sin hals, ["Ja."], tonsiller, polyper. Det ska opereras. Är det inte riktigt? ["Jo."] Ta den där näsduken och lägg den på det och tro! ["Ja."] Tvivla inte! Det kommer inte att behöva någon operation. Tro nu av hela Ditt hjärta!

²³⁰ God dag! Saken är den för den här kvinnan här, att Du är rädd för någonting. Du är rädd, att ett födelsemärke har utvecklats till cancer. Mmm. Mmm. Gå nu och tro, så kommer det inte att vara så. Gå bara och tro av hela ditt hjärta! Egenskaper, inte mina, Hans!

²³¹ Tror Ni nu? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Det där borde få varenda en att tro. ["Amen!"]

232 Nu känner jag inte Dig. Jag är en främling för dig. Gud känner Dig. Tror Du det? Du vet, att jag inte känner dig och du vet, att Du inte känner mig, så tror Du, att den här Anden, som talar, inte kan vara min ande? För jag som människa, jag känner Dig inte. Men Löftesordets egenskaper är Ordet, som är skarpare än något tveeggat svärd och märker hjärtats tankar och uppsåt.

233 Du är mycket sjuk. Du hade en kvinnosjukdom, som var i livmodern och den där livmodern hade cancer. Och Du gick och fick något slags behandling, det var radiumbehandling och det enda den gjorde, var att sprida ut den genom hela Dig. Och Du kommer att – Du kommer att dö, om inte Gud helar Dig. Det där är sant. Tror Du nu, att Han kommer att hela Dig? [Systemen säger: "Ja." – Utg.] Må Himmelens Gud näpsa den där djävulen, som har gömt sig för doktorn! ["Å!"] Han kanske har gömt sig för radiumet men inte för Den Helige Ande. Gå, tro på Honom nu, syster! Tvivla inte alls, utan tro!

234 Tror Du, att Gud kan hela det där astmatillståndet och göra Dig frisk? [Brodern säger: "Ja." – Utg.] Tror Du det? Gå då din väg och fröjda Dig och säg: "Tack, Herre! Jag tror min astma är borta."

235 God dag! Du är nervös. Du har varit nervös i lång tid. Där inne fick det ett magsår att bildas i Din mage, vilket förorsakar Din – Ditt onda i magen. Och Du vill . . . Vill du äta Din supé? Vill Du göra det jag säger till Dig att göra? Gå, ät i Herrens Jesu Namn!

236 Tror Du av hela Ditt hjärta? [Systemen säger: "Det gör jag." – Utg.] Du är en väldigt fin ung dam, som det ser ut. Tror Du, att jag är Hans tjänare? ["Amen."] Tror du, att Hans egenskaper skulle kunna vara här också, Ordet självt och den här tidens löfte: "De gärningar, som jag gör, ska Ni också göra."? ["Amen."] Jag kan inte hela. Han har redan gjort det. Men Hans egenskaper visar fram Honom, kan säga vad som är fel med Dig. Du har en dams problem, en kvinnosjukdom. ["Ja, sir."] Tror Du, att Gud helar den nu? ["Ja. Amen."] Gå din väg, den ska inte besvära Dig mera. Tro av hela Ditt hjärta!

237 Tror Du, att jag är Hans tjänare? [Systemen säger: "Ja, sir." – Utg.] Om Gud vill tala om för mig, vad Ditt besvär är, kommer Du då att tro, att det är Jesu Kristi egenskaper? Det är i din rygg. Det finns inte längre. Gå, tro av hela Ditt hjärta! Tro!

238 Kom, damen! Du har också ont i magen. Tro av hela ditt hjärta och gå och ät Din supé! Glöm det! Jesus Kristus gör Dig frisk.

239 Kom! Ditt besvär är Ditt blod. Du har diabetes. Tror Du, att Gud kommer att göra Dig frisk och hela Dig från det där? Gå Din väg och säg: "Tack, Herre Jesus!", det gör Dig frisk. Gå, tro av hela Ditt hjärta!

240 Kom! Din rygg, tror Du, att Gud kommer att hela ryggen och göra Dig frisk? Gå Din väg och fröjda dig och säg: "Tack, Herre Jesus!"

241 Du hade också något fel i Din rygg. Fortsätt bara att gå och säg: "Tack, Herre, jag är helad." Tro det av hela Ditt hjärta!

242 Du hade också ont i ryggen. Vad vet Du om det? Tro av hela Ditt hjärta nu och gå Din väg och bli frisk! Tro, att Jesus Kristus gör Dig frisk! "Om Du kan tro, är allting möjligt." All right.

243 Tänk om jag inte skulle säga någonting till Er, bara gick förbi och la händerna på henne, tror Ni, att hon skulle bli frisk? De ser, vad som är fel. Tror Ni, att hon skulle bli det? Kom hit! Jag blir förnärmad på den här djävulen i Jesu Kristi Namn. Må Guds kraft hela barnet! Amen. Tvivla inte, tvivla inte alls, så kommer hon att bli frisk. Tro av hela Ditt hjärta!

244 Om Gud inte helar Dig, kommer Du att gå på kryckor en dag med ledgångsreumatism. Men tror Du, att Gud helar Din ledgångsreumatism? Gå då, säg: "Tack, Herre! Jag ska tro på Dig och du gör mig frisk." All right.

245 Kom nu! Det är egentligen Din ålder. Du är riktigt nervös. Blir riktigt nervös sent på kvällen. Då Du arbetar och allting är Du riktigt nervös. Tror Du nu? Det ska inte besvära Dig längre, då. Gå Din väg och säg: "Tack, Herre Jesus!"

246 Kom, sir! Tror Du, att Gud helar hjärtfel? [Brodern säger: "Ja." – Utg.] Kommer att göra Ditt hjärta friskt? Fortsätt bara att röra på dig, säg: "Tack, Herre! Jag tror av hela mitt hjärta."

247 Gud helar tuberkulos och gör en frisk också. Tror Du det, sir, av hela Ditt hjärta? [Brodern säger: "Det tror jag." – Utg.] All right. Gå din väg och fröjda Dig och säg: "Tack, Herre Jesus!"

248 Hur är det med Er där ute, tror Ni? Hur är det med åhörarna? En del av Er i åhörarskaran tror nu.

249 Den här mannen, som sitter här, med luftrörskatarr, tror Du, att Gud kommer att hela luftrörsbesvären? All right, Du kan få det Du har bett om, då. Amen.

250 Högt blodtryck, som sitter precis bakom honom där. Tror Du, att Gud kommer att hela Ditt höga blod? Det lämnade Dig, sir. Jag känner honom inte, har aldrig sett honom i hela mitt liv.

251 Säg, sir, tror Du, att de där ryckningarna i Dina muskler, nervösa muskelryckningar, tror Du, att Gud kommer att göra det bra? Gör Du? Räck upp Din hand om Du tror! All right.

252 Din hustru, som sitter där, hon har bekymmer med bihålebesvär. Tror Du, att det lämnar Dig också, syster?

253 Damen, som sitter alldeles bakom oss där, har nervinflammation. Tror Du, att Gud kommer att hela Din nervinflammation, damen?

²⁵⁴ Här är en dam med en liten kappa, en röd kappa på sig, här. Hon sitter där. Hon har också bihålebekymmer. Tror Du, att Gud kommer att hela Ditt bihålebesvär? Räck upp din hand, om Du tror det!

²⁵⁵ Vem som helst här inne, som tror att Jesu Kristi egenskaper är ibland oss ikväll, räck upp Din hand, säg: "Jag tror det!" [Församlingen fröjdar sig och säger: "Jag tror det!" — Utg.]

²⁵⁶ Alla, som är här inne, som vill ta emot Honom som Er helbrägdagörare, stå upp på Era fötter och säg: "Jag tror det."! Stå upp! Res Er upp ur Era stolar, vad det än är! Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet. Jag ger Honom till Er i Herrens Guds Namn.

GUD IDENTIFIERAR SIG MED SINA EGENSKAPER SWD64-0320
(God Identifying Himself By His Characteristics)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framsett på engelska på fredag kväll den 20 mars 1964 på Denham Springs High School i Denham Springs, i Louisiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org